

શા. શા. ચન્દ્રપ્રસાદ શીલાધરના ધર્મપત્નિ અં ૦ સૌં
સ્વં હિંમત્યાના સ્મરણાર્થે.

શ્રી
જગદંબા પંચતિથી
શ્રી સ્વર્ણમંડળ.

મણિકો, પ.

સંગ્રહ કરી
૨૫૦ લિલ્લિયર મણીધર.

૩૦ બાજવાડા - વડોદરા.

પાત્રી પ્રસિદ્ધતી -
ચન્દ્રપ્રસાદ શીલાધર.

૩૦ બાજવાડા - વડોદરા.

માવુનિ ૧

નોંધાયર ૦ - ૧ - ૦

પ્રત ૧૦૦૦

નોંધાયરના ટિપ્પણ પરચ આદ કરતા “ નવમ માંગલીકે
મડળ ” ના ધાર્મિક ફંડમાં વાપરવામાં આવશે.

ગુજરાત વિધાપાઠ મંડળ સંસ્થા
સમરપાલ
૧૯૮૦

ગુજરાતી શ્રી સ્વધર્મ મંડળ સંવત ૧૯૮૦

૧૪-૮-૮	પાછલી સાલ શ્રીલક.	૬-૦-૦	મંગળ દીવા
૧૦	૬-૦	ઉચ્ચ બક્ષીસ આતે.	આરાસુર આતે
૨૫-૧૫-૦	લવાજમ આતે	૭-૮-૦	અમદાવાદ હવે.
૬-૦-૦	મંગળ દીવા આતે		લીની પોળ અ-
૫-૦-૦	અમદાવાદ હવેલીની		પોળ થાળ આતે
	પોળ થાળ આતે.	૦-૪-૦	પોષ્ટ ટીકીટ આતે
૬૫-૧-૮		૧૭-૩-૩	આરાસુર અ પોળ
		૨-૮-૦	અમદાવાદ હવેલી
			ની પોળ આતેલીપમાળ.
		૪-૨-૦	અમદાવાદ હવેલી
			પોળ અંબાળ રંગરીપેર આતે
		૪-૦-૦	વડનગર હાટકેશ્વર આતે
		૬-૮-૦	શંઘવી જાદવલાલ
			માધવલાલ આતે પાકી
		૫૧-૧-૩	
		૧૪-૦-૫	
		૬૫-૧-૮	

આ હીસાબ ચોપડી મુજબ બરાબર છે.
સ્થામલાલ રતનલાલ દીવેટીયા એડીટર.
શંઘવી લલુભાઈ પ્રાણનાથ કાયમ સેક્રેટરી.
ગોવિંદલાલ નાનાલાલ સેક્રેટરી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૮૦

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી સંચિત

વિગય ૫૨૪૩૧ : ૮૩૦

આરાસુર અંબાજીની પંચતિથિ.

— — — — —

નાગરોના શ્રાવણ વદી ૧૪ ના સંઘમાં પંચતિથિમાં
નાના કવિનો ગવાતો ગરબો. (૧)

આઈ આશા પુરો મા અંબિકા.

૨૬.

શેવો શેવો અ બે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખ્ખી કરી;
માના દશનથી ચિતા ટૂળી, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૧
પ્રથમ ગણપતિ દર્શન કાળજીએ, રીઘિ સિધ્ધિ માગીને લીજીએ,
માને મહોદે હાથા લીજીએ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૨
માનુ ચાચર અતિ રગિયામણુ શોભા તે શો શી વર્ણવું;
માને દુર થકી દેખી નમુ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૩
વાવના તે નિરમળ નિર છે, ત્યા ચાચર ખેચર વિર છે,
ત્યા લૈરવો રણુ ધિર છે આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૪
માનુ માનસરોવર સાડું છે, ત્યા અળવે દર્શન જાવું છે,
માના સ્થાનકમા જાઈ ગાવુ છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા
માના વાઘ ગૌધન સિહુ ચરે, એક દિનમા તે રૂપ ત્રણુ ધરે,
દુખીયાનુ દુઃખ સહેજે હરે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૬
માજી આરાસુરે વાસો વસે, માજી સિંહાસને બેઠી હશે.
માજી સેવકની વારે ધસે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૭

સરસ્વતિમા જાઈ ને નાહીશુ, દેહ શુધ નિર્મળ આઈશું;
 બાવા કૌટેશ્વરના ગુણ આઈશું, આઈ આશા પુરો મા અંખિકા.
 વિશ્વંભરી વિશ્વેશ્વરો, માજી જાગતી જ્યોતિ ખરી;
 માયે વિમળને કરૂણા કરી, આઈ આશા પુરો મા અંખિકા. ૯
 ચાચરમા ફરી ગરબે રમે, ગરબે રમે તે માને ગમે;
 માજી નાનો તે અબાને નમે; આઈ આશા પુરો મા અંખિકા.

૧૦

શ્રી બહુચરાજીની પંચ તિથિ પ્રારંભ. [૨]

માજી તારૂં કારણ કળજીવ માહરે, બાળી બહુચરાં મા;
 માજી તું બુડતા સાહે બાહરે, બાળી બહુચરાં મા;
 માજી તું નિરમળ ગંગા કાયરે, બાળી બહુચરાં મા,
 માજી તુ આવી અમરત પાયરે, બાળી બહુચરાં મા. ટેક
 સનખસપુર વાસો વસેરે મા, મધ ભરી મા મસ મસેરે મા,
 મુખ જોવા મનડું ધસેરે મા, માજી તારૂં સુંદર વદન સોદરે આ
 ગોખ જોખમા નીરખતારે મા, પારો પરતક્ષ પરખતારે મા;
 અમૃત આઈજી વરસતારે મા, માજી મને કેમ તે વિસતી જાયરે આ.
 આઘ સ્થાનકે આવી નમેરે મા, મન અન્ય કાઈ નવ ભમેરે મા;
 ત્રણ તાપ તનના સમેરે મા, રા તું વેદ વાયક કહેવાયરે આ.
 માનસદેવર ઝીલારે મા, પાપ અયાં પગ પીલતારે મા,
 રોમ રોમ તન ખીલતારે મા, મા તે ક્રોમળ કીધી કાયરે આ.
 વાવ કુંડ નાહી વળ્યારે મા, કોટીક કર્મ કુઠા જળ્યાં મા; -

બહુચરમા પોતે મળ્યારે મા, માણ તારું સિદ્ધક્ષેત્ર મહિમાયરે બા.
 આચર આલીને આવતારે મા, સ્થાનકે શીશ નમાવતારે મા,
 આપો મા મન લાવતારે મા, માણ તું પુર્વજ-મની સાહરે. બા.
 જાન તાન ગરબે કરેરે મા, તાળી દઈ આચર ફરેરે મા;
 ઊઠો ઊઠો મુખ ઓચરેરે મા, માતુ દોહલા વામે દુઃખરે. બા.
 પુજા પુજે સમર્પતા મા, પાન પ્રસાદે અર્પતારે મા;
 ત્રુઠે ત્રિપુરા તર્પતારે મા, મા તે સોહલાં પામે સુખરે. બા.
 પ્રદક્ષણા દે પ્રાતઃમારે મા, રાખે મન જુગ માતમારે મા;
 ન આવે જમ જાતમારે મા, માતુ વિષમ વિધન હરનારે. બા.
 નમણુ નર નારી ગ્રહીરે મા, ધરે શીશ જે જે કહીરે મા;
 સકળ તીર્થ વળે અહીંરે મા, માતું કુર ક્ષેત્ર કેહારે. બા.
 પચતિર્થિએ પુજતારે મા, અદ્વૈત રહે અગ ગુજતારે મા;
 સપરીવારે સહુ જતારે મા; મા તારું દઈવત અંધ દરબારે. બા.
 યથાશક્તિ હવન કરેરે મા, પ્રદા લોજન લાવે ખરેરે મા;
 આદ્ય શક્ત અભરે ભરેરે મા, માતુ આપે પદાર્થ ચારેરે. બા.
 અરચે તે અર્ધ નિશા વિખેરે મા, બહુચર મા લેખે લખેરે મા;
 જસ આયુષ્ય આપે ચાખેરે મા, માવળી ધન દારા સંતાનરે. બા.
 આરતી સમે લે વારણારે મા; વાંઝ બધાવે પારણારે મા;
 દીધાં વસાવે પારણારે મા, મા તેને અવશાંને વિમાનરે. બા.
 ઘંટા જુહીને વગાડતારે મા, મહાડ માણનો ગજાડતારે મા;
 મુખડું જોઈ મન લાડતારે મા, માતુ નોથારા આધારે. બા.

કે દક્ષણા કેરે રહી- મા; કામ કુંધ મોહને છડીરે મા;
 દાન પાત્ર દેવી લહીરે મા, માતુ પ્રત્યક્ષ દ્વિજ અવતારરે. યા.
 પારે આવે જન પ્રેમશુરે મા, વરસ એક બધ નિમશુરે મા;
 વામે દોન મુખ પ્રેમશુરે મા, મ' વળી તું સંસારનું સારરે. યા.
 વન તરવર શોભા ઘણીરે મા, જીવે જન જે જે ભણીરે મા,
 માયા મંમાયા તણીરે મા, માતુ વ્યાપીક વિવિધ પ્રકારરે. યા.
 મદ ભા મગડા રમેરે મા, ગિઠી અરણુ ઉદે સમેરે મા;
 બહુચરી તું કહેતે ગમેરે મા, માનું પળી મુખ પરમાણુરે. યા.
 બહુચરમા ખરદે ભરીરે મા, દોહલાં દાસ તણાં હરીરે મા;
 નારી નર ક્ષણમા કરીરે મા, માતુ જંગ સચરાચર જાણુરે. યા.
 ધારી ધ્યાન રહે ધરે મા, માના મન માહે મુદે-મા;
 દેવે કમ તાણા ઉદેર મા, મા તુ ભોળી ભવાંની માતરે. યા.
 દેવી દેવ ગર્ભ તહીરે મા, ત્રણ ભોવન તોલે નહીરે મા,
 પ્રગટ પીઠ લહુ અહીરે મા, મા તારી નિપટ અટપટી જાતરે. યા.
 સુર તણી વહાર અહીરે મા, જીત્યા ત્રેય પડી ઘડીરે મા,
 માર્યો મહિષાસુર વડી- મા, તુ ભુવતની પ્રતીપાળરે. યા.
 મરણ પાળેને સહરે મા, આજ આઘ અમૃત જરે મા;
 કોમ અગોચર શુ કરર મા, માતુ કાળ હરણુ મહા કાળરે. યા.
 નિરાધાર આધારમારે મા, જીવ સદૃશ અવતારમારે મા;
 શક્તિ સકળ સંસારમારે મા, માતુ નર વર રાખણુ નીરરે. યા.
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમારે મા, બહુચર બહુ બળ બાળમારે મા,
 રોડણુ મહા મોજાળમારે મા, માજી તુ આપે અધીરને ધીર. યા.

નેહુ નેણુ લસી ન્યાળતાંરે મા, પલકે પલકે મન વાળતાંરે મા;
 જન્મ મરણુ લય ટાળતાંરે મા, મા તું અલેપદ દાતારે. ,,
 માથું મનમાની રળીરે મા, લાગુ પાળે લળી લળીરે મા,
 પુરો આશ વળી વળીરે મા; માતું સેજ કારણુ ભવ પારે. ,,
 જન્મ સંકળ કરે ઝાઝીનેરે મા, જલુ જુગમાં કમાનેરે મા;
 ભાવ ધરી ભજે આઝીનેરે મા, માતે નર નાવે ગર્ભવાસરે. બા.
 કરજોડી કહુ કરગરીને મા, સાંભળજો સ ખલપુરીરે મા;
 વાંહુ ધરો શીર ખલુચરીરે મા, મા તારાં વવમ દાસનો દાસરે. ,,

અજઞ્ઞ માતાના મંદિર આગળ *કળાસ મુકાને સો સઘ
 સાથે ગાવાનો અજઞ્ઞ માતાનો ગરબો [૩]

માનસરોવર તીરેમાતા, અજઞ્ઞવડી કહુ ચેરે મા,
 તેનું દર્શન પ્રીધે મનકે સુખીયા થઈએ મા. ૧
 અમાની જવડી બેને તે, જઈ બેડી વનમાયરે મા.
 અજઞ્ઞ માને વૈભવ ન ગમે, અતિ આનંદ મનમાયરે મા. ૨
 ચોસઠ જોગણી ડાખા જમણી, બેડી માની પાસરે મા;
 આઘશક્તિ છે અજઞ્ઞવડી તે, પુણ્ય જોત પ્રકાશરે મા. ૩
 અજઞ્ઞવડી મા નિરલોભી છે, નહિ કોમળી પરભાયરે મા;
 જંને સેવે સંકટ નાવે, તેને સેવો નિત્યર મા. ૪

* આ કળાસ મુકવાનું કામ અમદાવાદના સંઘવીનું છે.

તલાવના જળ ભરી તુલસી તે વાડીનાં ફુલરે મા;
 કુમ કુમ અક્ષત લઈને પુજે, મહિમા અધિક અતુલરે મા.
 અન્નવ્ય પુજે અંખા પરસન, તેમાં નહી સંદેહરે મા;
 વાટ ઘાટમા સુખીયા રાખે, કોઈને નવ દે છેહરે મા; ૬
 કર્મ કછોટો કર આશુધ લેઈ, બેઠા દહિત હુણેરે મા;
 નયણે માને અભિ ઝરેને, નિર્જે ભક્ત ભણીરે મા. ૭
 અન્નવ્ય તળેથી માટી ચાળે, સમગ્રા રાગ હુણેર મા;
 જનમ જનમના પ્રાશ્વિત જાયે, વાણી વેદ ભણેર મા. ૮
 વર્ષભવ્ય નહી પણ પારે પ્રત્યક્ષ, જાણે મુરી નર લોકરે મા,
 એ ભ બેનોમા ભેદ જાણે કોઈ, તેનુ જીવતર કાયરે મા. ૯
 અન્નવ્ય માને ગરબો જ કોઈ, ગાયે ભાવ ધરીરે મા;
 સુખ સંપત વર્ષભવ સો પામી, ભવગાગર જાય તર્કરે મા. ૧૦
 સંવત સત્તર ચોરા પાના, લાહરવા સુદ ખીજરે મા;
 રવીવારે એ પાંચ દસપત, ગાયે મનની રીઝેરે મા. ૧૧
 મારી મુદ્ધિ પ્રમાણે બોલું, અંખાને પચ્તાપરે મા,
 સાળાળતાં સુખચાતા થાયે, જાયે તનના તાપરે મા; ૧૨

અન્નવ્ય માતાનો ગરબો ગઈ રહ્યા પછી માથે કળસ

કેઈને નાંચેના ગરબા ગાય છે.

ગરબો (૪)

પાતળીરે પુતળીરે, પાગીડાની હારુ, સરોવરીયા પાળ,
 ઘરનાળે બેઠા ભણીરે, કોઈ સીંચીતરે, સીંચીતરે, વાડીમાંની

વેલ, વાડીમાંની વેલ, સીંચળે વાડીમાંના ફેવડારે, કાંઈ ફેવડીયારે,
ફેવડીયારે, મારી અંબા માને ભેટ, પાઘડીએ રહ્યા કરોરે, કાંઈ
પાઘડીએ રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાંને ખમા કરોરે. ૧

પાતળીરે, પુતળોરે, પાણીડાની હાર; સરાવરીયા પાળ,
ઘરનાળે ખેડા ભર્યાં રે, કાંઈ સીંચળે, સીંચળેરે, વાડીમાંની
વેલ, વાડીમાંની વેલ, સીંચળે વાડીમાંના મોગરારે, કાંઈ મો-
ગરારે, મોગરારે મારી અંબા માને ભેટ, ઘાટડીએ રક્ષા કરોરે,
નાનાં મોટાંને ખમા કરોરે. ૨

૨૨૨ શી રે. (૫)

શંખડું વાગેરે તમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ;
અંબા તારીરે પીપળાયે, બંધાવું ગવરી ગાય.
ગાય ગરને પાણી પીયે, મારી અંબા દુઠે નહાય,
અવામણનેરે ખીચડો, માણી સવા પાણીનું તેવ,
રમણા જમણોરે માવડીયો, ખેલાવળો આરો રાત;
શંખડું વાગેરે તમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ.
અંબા તારીરે પીપળાયું, બંધાવું ગવરી ગાય;
ગાય ગરને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે નહાય

ક્રિપરના ગરબા ગાઈ રહ્યા પછી કળમને માથે તેમને
માતાબહેના ચાચરમાં પંચતિથિનો ગરબો ગાતાં ગાતાં આવવું.

ને તે ગરબો પુરો કરી રહ્યાપછી માથેથી કળસે ચાચરમા
મુકો નીચેના ગરબો ગાવા.

ગરબો. [ક]

અમે શ્રાવણ ફેરા આવનારા, અમે ભાવે પુજ્યો લાવનારા,
અમ્મ લાડુને ધી જમનારા, અમે દુધપાક પુરીઓ જમનારા,
અમે પચરાત્રી રહેનારા, અમે થતાક થેઈ થેઈ કરનારા.

દેશી ફેર ફરતે ફરતે ગાવાનો ગરબો.

માણ આજનો હાડો રહેવા દોનાં, મને ચાચરમાં રંગા દોની,
મને ચોટલાપર સુવા દોની, દીલ ખોલીને વાતો કહોની,
મારા તન મનની મા ગત દોની, સવારે ઉઠીને ચાલવું જો. ટેક

મારી મા ચાચરમાં વસે અમા માતડી જા,

મારી મા હવન કાજ દોવરાવો ગાવડી જા,

મારી મા ખીર ખાડ સાથે ધુત દોની,

મને ચાચરમા રખા દોની,

મારા તનમનની મા ગત દોની,

મને દીલ ખોલીને વાત કોનો,

મને ચોટલા પર સુવા દોની,

સવારે ઉઠીને ચાલવું જો

મારી મા ચાચરમા વસે તારા ભાવુડા જા,

મારી મા ચાચરમાં વસે તારાં મરબડાં જો,

મારી મા ડુંગર ખેડી અમા ગરગડ્યાં જો,

માણ આજનો દહાડો રહેવાની, મને ચાચરમાં રંભવા દોની;
 મારા તનમનની મા ગત લોની, મને દીલ ખોલીને વાત કોની;
 મને ઓટલા પર સુવા દોની, સવારે ઉઠીને ચાલવું જો. ૨

વામે ગણપતિને દક્ષિણે વેરાવડી જો,
 મુકે નાનો મસ્તક તારી પાવડીજો,

માણ આજનો દહાડો રહેવા દોની, મને ચાચરમાં રંભવા દોની;
 મારા તન મનની મા ગત લોની, મને દીલ ખોલીને વાત કોની;
 મને ઓટલાપર સુવા દોની, સવારે ઉઠીને ચાલવું જો. ૩

ઉપર ગરબા ગાઈ રહ્યા પછી “ સુલેન પાહિનો દેવી ”
 એ મંત્ર પાંચવાર લણીને કળસમાંથી માતાજીના શિખર પાણી
 છાટવું, પછી સર્વ ગાનારાઓ ઉપર છાંટવું; માતાજીને દંડવત
 કરીને મુકામ ઉપર જવું. પછી માતાજીની પુજા કરવાનો, આ-
 રંભ કરવા, પછી થાળ આરતી કરી જમવું. આ જવાના પહે-
 લા દિવસની વીધી છે. ગરબા વિદાયગીરીના ગાયા પછી
 બીજે દીવસે રંગીલો કરવો તે માતાજીના મંડપમાં પગથીયાં
 ઘોઈ સ્વચ્છ કરી કંકુએ રંગવાં ને નીચે કળસ સ્થાપના વેદ
 મંત્રથી કરી પુન્યાવાચન વેદનું કરવું, આદ માતાજી પાસે જઈ
 કપાળે કંકુ પીળી આવવું. આ વિધીએ રંગીલો પુરા થયો.
 પછી રસ્તામા લંડારા કરવા હોય તેણે કંકુ લેવું, માજીના
 દેરાની આગળ પાછળ હાથા દેવા. પછી કળસ વિસરજન
 કરીને માતાજીના શિખર ઉપર “ સુલેન: પાહિનો દેવી ” એ

મંત્ર લખીને ઉઠો ઉઠો કહીને પાંચ વખત પાણી છાંટવું. પછી વરસુ દીધાને છાટવું, માતાજીને નમસ્કાર કરીને વિદાયગીરીના ગરબા નીચે મુજબના સંઘ સાથે ગાયા પછી વિદાય થવું.

ગરબો (૭)

સાહ્ય કરો આરામુરવાળી અગ્નિકા, મંદુર કરો મતગાત્રી મુજપર માયજો; કામી કોઢી લંપટ છુ પણ તાડરો, વિપત પડે ત્યારે ખાનાની પત જાયજો; સાં ૧ સહજપણામા વિમળ નં કદેણા કરી, રંક હોતો તેને કેવરાવ્યો રાયજો, હુસ્તિ ધોડા ગુલે વિમળ આગણે. ભરીયા તેના ગર્થ તણા ભંડારજો. સાં ૨ જપ તપ શેવા રમણુ કાઈ કીધાં નથી. જન્યક જનને દીધા નથી કાઈ દાનજો; દુરખળ થઈને દરબારે આવી અઢ્યા, બુદ્ધિ હીન છું મા આપો મુજને સાન જો. સાં ૩ પરદોહી પર નિંદા મે તો બહુ કરી; પરનારી શુ રમીઓ રગ અપારજો પરધન હરવાને પ્રપંચ ક્યાં ઘણા, ભરીયા છે કાઈ કુકર્મના કોઠારજો. સાં ૪ હુક વળી અલખેસો હાવાં શું જુવો, દુઃખના ટુંગર વર્ગીઆ અપરંપારજો, કંઠ સમાણો કળી કાળે મુજને ગળ્યો, બાહ્ય જુહીને કાઢો મુજને બહારજો. સાં ૫ તું દાતા ભક્તા દેવી જાણુ અમો, ભગવતી ભાગવતે વેદ કરે વખાણજો; નિજ હુકમ વિના પવને પત્ર હાસે નહિ, શાસ્ત્ર પુરાણમાં વ્યાસે કથું પ્રમાણજો સાં ૬ માહારે એક ભરોસો તારા નામનો

ઘટ ઘટ વ્યાપી શક્તિ ઠામો ઠામજો, ગિરદાગી છો માટે ગિરદ
વિચારશો, સમયાં કરશો સેવક જનનાં કામજો. સાં ૭ અવ-
સર ચુકે અર્થ સરે નહિ માહરો, વિલખ કયાં થકી વણુશી
જાશે કામ જો; માની લેજો મોતી રંકની વિનતી, જેવો તેવો
ઘરનો જાણી ગુલામજો. સાં ૮

ગરબો—દાણુ માગેરે દાણુ માગે એ રાગ [૮]

અળા દેવી અળા રે દેવી અળા, આંચો આચર રમવા રે,
દેવી અળા. ધીને લાડુ જમવા રે દેવી અળા. ટેક
આઘ સ્વરૂપ અદ્ભુત છબી ન્યારી, રૂપે સ્વરૂપે ગુણુ રખારે. દેવી. ૧
સેથે કુલી મા લીલાવઃ ત્રીસડી, નાકે વેસર પાગે નેપુર જાંગર. દે.
મહિશાસુરનુ નામજ ખોચુ, માયાં તે શુભ નિશુભારે. દેવી
જેને માથે માથે તું છે અળા, બુગ રૂઠયો તો કીવારે. દેવી
ધન માહિરી અળા ને ધન્ય માના સ્થભા ધન્ય હુરજીવન લખારે
દેવી.

ગરબો [૯]

રંગ તાળી રંગ તાળીરે, રંગમા રંગતાળી,	
માંહે અત્રીબત્રીશી જાળીરે,	રંગમા,
માથે કેનકનો ગરબો કીધારે રંગમાં	”
માથે રતનનો દીવડો લીધારે,	”
માની ઓઢણી કસુબા ઓળેરે રંગમાં	”

મા ફરે કંકુડા ઘોળેરે,
માંહિ નાના તે વિધની ભાતરે રંગમાં,
ભટવડલભને જોયાની ઘણી ખાતરે,

ଅନୁ (୧୦)

નાગર નમન કરે, અંખા તારા વિશ્વ બધે ગાજેર. નાગર. ટે
નારાયણી નામ તારું જાણી, આવીને લાગે છે પાયેર. ,,
નમી નમી નૃત્ય કરે રંગમા, આવે સકુ સાથે સર્વ સઘમારે,
રમી રમી ગાતા કરે પારે, નર નારીયો ગુણ માના ગાતાર. ,
જમી જમી પારે બાલાજી કરે, આરાસુર આવીને નાચ કરે. ,

વિદ્યાચગીરીની છેવટની વિનંતીની ગરબી. (૧૧)

હુમે હમારે ઘેર જઈએ	લાઈ રામ રામ છે. એ રાગ.
હુમે હમારે ઘેર જઈએ	મા જે આંખે
આ બોલ્યું ચાલ્યું માફ,	”
શેવકે જન પ્રતીપાળ છે,	”
આ દુશમનનાં છે કાળ,	”
તમે છે અકળ રવરૂપરે,	”
આઅરમાં દીસો ભુપ,	”
કરજોડી કડું વિનતી,	”

થઈ મારી સારી મની,	”
આ સકળસભા ટ્રોળે મળ્યું,	”
રક્ષા કરે મનકું ડર્યું,	”
માણને ચરણે હું નમુ,	”
મહાપમા આવીને રમુ,	”
સુખી થયો દીન રાત્રે;	”
આ ચરણે રાખો જાત,	”
પંચતોરણી હરખે કરો,	”
તે જાડ લગવ્યાં મન ધરી,	”
ગરખે રમવા નીચયા,	”
શોડ હમારા વિસયા,	”
હુઃખીયાના સુખીયા ત્યા,	”
આ પાપ સારણા પ્રશે થયા,	”
સીંહાસન શોલે ગાણુ,	”
લેજ છે ત્રીલોવન તણુ,	”
અંગા સકળ સ્વરૂપ,	”
તારૂ દાસે આનંદ રૂપ,	”
સણગાર અંગે આપના,	”
ધરણ્યાં અંગે રાપતા,	”

કહેતાં ન આવે પારરે,	,,
તત્ત્વ દેવી તું સાર,	,,
કંકુના હાથ શીર છે,	,,
જમવાને પુરો ખીર છે,	,,
રંગીલો ચાચરમા કયો,	,,
શેવકને રીર કર ધર્યો,	,,
આજા લીધી અન્નધની,	,,
રજા લીધી મમ માધની,	,,
લઈ ચાલ્યા કર લાકડી,	,,
નમી દાંતાની પળ્યા વાટડી.	,,
નાગરો મુખથી ગાય છે,	,,
શીખ લઈ નાગર સૌ જાય છે,	,,

આ પ્રમાણે વશપરંપરાથી શ્રાવણ માસમાં વિધી સહોત પુજા કરવાનો નાગરોનો પ્રથમ રીવાજ છે. ત્યાર બાદ નાગરી સંઘ માતાજીનાં દર્શન કરી ખરેડી ઉતરી જાય છે. ત્યાંથી કેટલાક વડનગર ઈષ્ટ દાદાને ત્યાં જાય છે. ને ત્યાં કાલોલના દેસાઈ વડનગરા નાગર કુંવરજીનો ભાંડારો જમે છે. ને ઈષ્ટ દાદા હા-કેશ્વરની આરતી પુજન કરી અમદાવાદ આવે છે.

શ્રી આરાસુર અંબાજી જત્રાળુનો ભોમિઓ.

શ્રાવણ વદી ૧૪ નો નાગરી સંઘ દેશપરદેશના નાગંગ
અમદાવાદ શ્રાવણ વદી ૧૧ લગી આવી ભરાય છે. તે દીવસે
શ્રી સ્વધર્મ મંડળનો એક રાયપુર હવેલીની પોળ અમદાવાદમા
શ્રી અંબાજી માતાનો વિદાયગીરીનો ઉત્સવ ઉજવે છે ને ત્યાં
પુજન ગરબા બેઠક તથા થાળ અનુકુળતા મુજબ મંડળના
નિત્ય નિયમાનુસાર કરે છે. તે સમયે દર્શનાર્થે આવનાર ભા-
વિકુળોને મંડળના સર્વે સલાસદો સારો સતકાર કરે છે. ને
સંઘ શ્રાવણ વદી ૧૩ મોડામા મોડો અમદાવાદથી નાંકળે છે
ને ખરેડી જાય છે. તે દીવસે અમદાવાદના શંઘવી શ કરલાલ ડાહ્યા-
ભાઈ તથા અંધારૂ માધવલાલ પરભુલાલ જે હવનનો સાડીત્ય
તથા માતાજીની થાળ પ્રસાદી તથા વાસણોની તૈયારી કરવા
સાથે લઈ જાય છે. તે પ્રથમ જાય છે. ને જત્રાળુ ને સુખરૂપ
દાણુ વીંગેરેને બહોમસ્ત ખરેડી શંઘવી જહવલાલ માધવલાલ
પેટલાદનાની સાથે કરે છે. અમદાવાદ જે નાગરભાઈએ થાળ,
(મંજળ દીવા,) રંગીલા, તથા પુજનમા મદદ આપે છે. તે શ્રી
સ્વધર્મ મંડળ મારફત ભેગી કરવામાં આવે છે. તે તે ગૃહસ્થોના
નામ નીચે મુજબ છે. તેનાં નોંધ. (રૂપીયાની વીગત.)

૩.૨૬૫	નામ	મંજળ આપ્તો.
પ. રા.બા.	છોટાભાઈ બાપાભાઈ	થાળ. દીવો. રંગીલો. પુજન
તરફથી રણજીતભાઈ		૨ ૧ ૧ ૧

૨.	રા.આ. શંભુપ્રસાદ લક્ષ્મીપ્રસાદ	૦	૨	૦	૦
૨.	દિ. બા. ચુનીલાલ ચારાભાઈ	૦	૨	૦	૦
૧.	રા. બા. લ. ખંડરાય વ્રજરાય	૦	૧	૦	૦
૧.	રા. રા. નટવરલાલ કાજીભાઈ				
	તરફથી કરણલાલ	૦	૧	૦	૦
૧.	મજમુનદાર પરભુલાલ ત્રંબકલાલ				
	તરફથી ગોપાળભાઈ	૦	૧	૦	૦
૧.	સદાશંકર પ્રભાશંકર	૦	૧	૦	૦
૧	ગોવિંદભાઈ રણછોડભાઈ પટવાદી	૦	૧	૦	૦
૧	પંડ્યા મોહનલાલ હરીલાલ	૦	૦	૦	૦
૧	શંભુપ્રસાદ લક્ષ્મીપ્રસાદ	૧			

આશા છે ઉપરના ગૃહસ્થો તેમજ ધાર્મિક નાગર જનો પોતાની યથાશક્તિ આ કાર્યમાં યોગ મદદ કરશેજ માતાજીના આચરમાં આવેલા માહડા હસ્ત કરાવવાનું તેના વશજોની યાદગીરી માટે ધ્યાનમાં લેશે. આ મહત્ત્વ ઉપરથી 'નાગરી રાજ' ખરડી બન્ય છે. તેમાં એક માણસને નીચે મુજબ ખર્ચ આવે છે. તેની વીચત.

અમદાવાદથી થઈ કલાસ ટાકીટ ૧	૩.	આ	૧૫.
ખરડીથી આરાસુર એલગાડી	૧	૩	૦
" " ઘોડાના મજુર	૧	૧૧	૦
" શીરાડી હાટની ચોકીના	૧	૧૧	૦
		૧૨	૬
		૩	૬

ઉપર મુજમનું ખર્ચ શીરાડી દરવારની હાટ મુખીનું છે. સુર પગલેથી આરાસુરનું જે ખર્ચ આવે છે તેની હકિકત આવતા ૬ ઠૂા મણકામાં આવશે આ હકિકત એક જાગણ્યે લખી મોકલી છે.

રા.વ.વી. લલિતભાઈ પ્રાણનાથ.

આવણુ વદી ૧૪ ના નાગરી સંઘમાં છએ નાગરોનું
દાણુ દાંતાના મહારાણા શ્રી ૧૦૮ દરબારશ્રીએ
હરનીશનું માફ કરેલ છે ?

સર્વે નાગરભાઈઓ જેવા કે:—વડનગરા, વિસનગરા,
આઠોદરા, પ્રનોરા, ચિત્રોરા, કુનોરાને જણાવવાને અત્યંત
આનંદ થાય છે, કે દાતા દરબાર મહારાણાશ્રી ૧૦૮ એમણે
દર વરસે આવણુ વદી ૧૪ના નાગરી સંઘમાં આવનારાં નાગરી
કુટુંબનું દાણુ હરનીશ ઉપર જણાવેલો તીથીએ આવનારનું જ
માફ કરેલું છે. તેથી મહારાણાશ્રીના આપણે આભારી છીએ.
માટ તે તીથી ઉપર સર્વે નાગર કુટુંબોએ દર વરસે આપણી
શ્રીમંત્રિમાતા અબાજીમા આવણુ વદી ૧૪ના હવનના દર્શનાર્થે
અવશ્ય પધારવુ ખાસ જરૂરનું છે.

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

વડોદરા.

પ્રસીદ્ધ કતાં પાસેથી.

અમદાવાદ શ્રીસ્વધર્મમંડળ સેક્રેટરીઓ. ઠેકાગરવિજય ઓફીસ.

આરાસુર અબાજી. આવણુ નાગરી સંઘમાં રાવ બા.

છોટાભાઈ બાપાભાઈના નાગરી

મહાડમાં.

ભાદરવો આસોના સઘમાં ટેલ ભટ મણીલાલ રાજરામ

પાસેથી રોકડી કીમતે મળશે.

શ્રી જગદેશ્વર.

શ્રી જગદેશ્વર પેશ્વેશ્વર જગદેશ્વર નામના સાથે જનમી ૧૮૮૫
૧૯૧૫ સાલેથી અમદાવાદ.

